

ԻՄ ՍԵՐԸ

(Պետեօֆիկց)

Սիրում եմ անպէս, որպէս չէ սիրած
Դեռ ոչ սի էակ արար—աշխարհում.
Այդ սէրն է միայն, որ սըրտիս տիրած՝
Անշէջ վառում է իմ ջերմ երգերում:

Բայց ես իմ սիրով չեմ երգում ներքող
Ներկային պարզե՛լ սին գեղեցկութեան.
Պաշտում եմ մի սուրբ պատկեր լուսաշող—
Նա է իմ կուռքը երկրպագութեան:

Ո՛հ, դժւ ես իմ սէրն, սուրբ ազատութիւն,
Ես քեզ եմ միայն սիրում խելագար.
Քեզ եմ նուիրում իմ խանդ, իմ աւիւն,
Իմ կեանք, իմ արև զոհում քեզ համար:

Ո՛վ ազատութիւն, անմարմին ոգի,
Թովի՛չ երազում ինձ երևեցար.
Եւ իմ վառ սըրտի, իմ վառ ցընորքի
Դու միակ իշխող տիրուհին դարձար:

Ես զմայլում էի քո լոյս-պատկերով,
Քո հետ համբուրւում ազատ, անվտանգ.
Բայց յանկարծ դահիճն արնաներկ սըրով
Խզեց իմ սիրոյ մաքուր թոթովանք...

Ես քեզ կամեցայ, ո՛վ լոյս-հըրեշտակ,
Պարգևել սիրոյս վարդը նորաբաց.
Այժմ առ դիակս, վարդի փոխանակ,
Արնաներկ դիակ՝ քո սիրոյն զոհուած...

Ալ. Ճատուրեան